

Anders Hatlo Nedreliid (til høyre) står for de festligste øyeblikkene i Askerrevyen 2018. Her som ånd i flaske sammen med Julie Sandbrekke.
Foto: ANNE-GRETHE W. GUNDERSEN/ASKER VIDEREGÅENDE SKOLE

Asker har Norges kanskje beste revyjazzband. Det redder ikke *Sansene bedrar* fra å være en nesten uforståelig revy.

Surr i sansene

Skolerevy Askerrevyen 2018: *Sansene bedrar*

Revysjefer og instruktører: Andreas Nygård, Carl-Oscar Stoll, Johanne Arnsjø og Sanne Brodtkorb. Bandsjef: Oskar Lindeberg. Skuespiller: Herman Bakken Flagestad, Anders Hatlo Nedreliid, Sunniva Storebakken, Julie Sandbrekke, Ravn Adrian Ravndal, Helene Jørgensen, Rebekka Færøvik Olsen og Christine Øiestad. Spilles på Asker videregående frem til 7. februar.

Vilie blitt bedre med færre nummer og bedre poenger og prestasjoner

Askerrevyen fyller 20 år, og de har en stolt tradisjon å markere. I motsetning til de fleste andre revyer i Oslo og Akershus leier de ikke

inn en profesjonell instruktør. Isteden står elevene for all tekst og regi selv under folkevalgt ledelse av fire kunstneriske – og administrative – revysjefer. Det står det respekt av.

Men i jubileumsrevyen er det mange sketsjer som ikke helt henger sammen. De har godt skrevne replikker og originale ideer, men de ender opp som uforståelige, uforløste og litt for ofte: umorsomme.

Magisk sirkel til besvær

Revyen har en rammekarakter ved navn Trylle-Trym. Vi ser ham i promovideoen på vei til en magisk sirkel, og revyen starter der videoen slutter. Han møter de andre magikerne og vil vise dem «hvordan sansene bedrar» gjennom en hel revy. Det vi skal se i Asker, er altså en opptaksprouse til en magisk sirkel. Det er riktig så originalt, og på papiret morsomt.

Men Trylle-Trym holder seg for det meste backstage, og hva Den magiske sirkel får ut av sketsjene

i Asker, skjønner jeg aldri fullt ut. Flere av numrene er riktignok relatert til sanser. Men både metagrep og magi forsvinner på veien.

Logiske brister

For at noe skal være morsomt, må man ofte ha en kontrast, en gjennomført karakter, en tydelig konflikt og/eller noe grenseoverskridende. Sketsjene i denne revyen mangler det meste av dette, slik at selv gode ideer faller i fisk.

I et foredrag om hva man ikke bør gjøre på et intervju, er det hverken en sjefkarakter og/eller droye påfunn. I en sketsj om Seljordsormen blir turister lokket i elven, uten at vi forstår hverken humor eller logikk. En klassisk gamlehjemsskjøt, der gammel slavedriver møter gammel nazist, har godt skrevne replikker – men også den lider under logiske brister. Pleieren som først kjenner de eldre godt, er plutselig en nyviker i sluttspoenget.

I en sketsj om at fantomsmarter

En av revyens bedre sketsjer er radioteater på nynorsk, et konsept de også hadde i fjor. Her er Ravn Adrian Ravndal og Julie Sandbrekke i Titaniskbåten, mens Herman Bakken Flagestad er nynorskufflør.
Foto: ANNE-GRETHE W. GUNDERSEN/ASKER VIDEREGÅENDE SKOLE

Åpningsnummeret setter tonen for resten av Askerrevyen 2018. Dette skal handle om sanser. Vår anmelder synes ikke den er helt veldig kreativ.
Foto: ANNE-GRETHE W. GUNDERSEN/ASKER VIDEREGÅENDE SKOLE

Gudesendt bandsjef

Men Asker har en stor fordel: Revybandet. De teller tolv menn og kvinner, deriblant en norgesmesster i piano – og en bandsjef som jammer som en gud på saksofon. Bandet står for sterke musikalske nummer gjennom hele showet og er verdt billettprisen alene. De har

også en genuin spilleglede som gjør musikken langt morsommere enn sketsjene.

I et av revyens bedre nummer, Titanic som radioteater, tøyser bandet med Céline Dion på blokkflytøy. Dette er et av øyeblikkene der det er et samspill mellom

musikk og sketsj. Ellers spiller de i hver sin revy.

Neste år håper jeg på mer samspill, strammere sketsjer og skarpeere brodd. Med Askers dugnadsånd tror jeg at det ønsket kan oppfylles.

Per Christian Selmer-Anderssen